dovoláva. Za tohoto stavu veci nemal nss vôbec príčiny zkúmať, zda zmienené usnesenie štátneho zastupiteľstva má vskutku onen obsah, ktorý mu sť-ľ prikladá. — — — — —

Č. 10.924.

Vyvlastnenie. — Administratívné pokračovanie: Koncentračná zásada v pokračovaniu o vyvlastnenie pozemkov podľa zákonov o stavebnom ruchu.

(Nález zo dňa 9. decembra 1933 č. 21.012.)

Vec: Býv. urbarialisti obce M. proti zemskému úradu v Bratislave ohľadne vyvlastnenia pozemku.

Výrok: Sťažnosť sa zamieta pre bezdôvodnosť.

Dôvody: Vyvlastňovacím nálezom zo dňa 25. mája 1929 vyvlastnil okresný úrad v Želiezovciach podľa bodu 4 § 5 zák. č. 43/1928 Sb. z pozemku sť-ľov v obci M. k účelu postavenia rodinných domov: a to pre Vojtecha V. plochu 1.367 m², pre Karola K. plochu 1.439 m², pre Ľudevita K. plochu 1.439 m², pre Štefana K. plochu 1.259 m², pre Juliusa Sz. plochu 1.259 m², pre Juliusa N. plochu 1.079 m², za náhradu 2 Kč 25 h po jednom štvoročnom metre a odôvodnil vyvlastňovací nález takto: Vyvlastňovatelia dokázali, že nemajú vlastného na stavbu súceho stavebného pozemku a že dobrovoľný výkup sa nezdaril a keďže zástupca býv. urbárnikov na miestnom šetrení vyhlásil, že dobrovoľne tieto pozemky neprepúšťajú, iba keď budú k tomu prinútení v medziach zákona vyvlastnením, bolo nutné previesť pokračovanie a pozemky vyvlastniť dľa situačného mernického plánu. Náhrada vyvlastnených pozemkov bola určená odhadom súdneho stavebného znalca. Po miestnom šetrení podanú žiadosť dosavádnych majiteľov pozemkov bolo treba odmietnuť vo smysle bodu 3 § 5 cit. zák. jako pozdene podanú.

Napadnutým rozhodnutím zamietol žal. úrad odvolanie sť-ľov a potvrdil nález úradu I. stolice z dôvodov v ňom uvedených a z týchto ďalších dôvodov: Pozvanie okr. úradu č. 469/29 bolo sť-ľom riadne a včas (7. februára 1929) doručené, čomu prisvedčuje prehlásenie učinené na miestnom pojednávaní dňa 9. februára 1929 zástupcami urbárskej obce Karolom H., Ondrejom L. a Štefanom D., dľa ktorého prehlásenia títo zástupcovia »tlumočili usnesenie urbárskeho spolumajiteľstva vynesené predošlého dňa (t. j. 8. februára) a jako náhradu za vyvlastnený pozemok žiadali 150 Kč za m².« To znamená, že urb. spolumajiteľstvo malo dosť času na určené pojednávanie sa vychystať. Ináč však zákon o stavebnom ruchu ani neurčí lehotu, behom ktorej doručenie pozvania musí byť prevedené, alebo ktorá by ako medzičasie do dňa vytýčeného pojednávania zachovaná byť musela. Keďže však pozvanie okr. úradu č. 469/29 vyhovuje predpisu 3. odst. § 5 zák. o stav. ruchu a napriek tomuto správnemu poučeniu pripomienky, poťažne námietky podané boly mimo miestneho pojednávania, boly pripomienky okr. úradom jako omeškané správne odmietnuté a musely byť v odvolaní uvedené námietky tiež zem. úradom jako prekludované zamietnuté.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

Sť-lia vytýkajú: I. Žal. úrad neprávom »zamietol« námietku odvolania, že sť-ľom bolo pozvanie k miestnemu šetreniu doručené tak neskoro, že mali len jedon deň k náležitej príprave pre miestne šetrenie; II. v pokračovaní správnom malo byť hľadené z povinnosti úradnej k týmto okolnostiam: 1. žiadosť vyvlastniteľov nevyhovuje podmienkam § 4 zák. č. 43/28, podľa ktoréhož má vyvlastniteľ vykázať, že nemá pozemku vhodného k zamýšlanej stavbe a že dobrovoľný výkup sa nezdaril, 2. podľa ďalšieho ustanovenia zák. má sa v prvom rade obecný majetok vyvlastniť; neni však zistené, že by obec nemala takéhoto pozemku; 3. nebolo zistené, že by nehol iný vhodný pozemok k vyvlastneniu, ačpráve je skutkom, že jestvujú takéto súkromné pozemky; 4. pozemok, z ktorého sa vyvlastnenie žiadalo, je spoločným pasienkom sťažujúcich si urbarialistov, prečož ani pri vyhovení všetkých ostatných podmienok nemohol byť tento pozemok podľa bodu 5 § 3 zák. č. 43/28 vyvlastnený, lebo už vraj samými zák. čl. XII:1894 a X:1913 je dané, že takýto spoločný pasienok je jeho majiteľom pre ich hospodárstvo nevyhnuteľne potrebný, a že jeho zcudzenie a zaťaženie je možné len s povolením dozorčích úradov; takéto povolenie však nebolo vyžiadané, ba dozorčie úrady neboly o zamýšlanom vyvlastnení ani vyrozumené; 5. vyvlastnenie mohlo byť prevedené len takým spôsobem, aby zbylá časť pozemku nebola v použiteľnosti zmenšená, čo v danom prípade nastalo; za vyvlastnenie spoločného pasienku má byť daná náhrada v zodpovednej ploche a nie v peniazoch.

K týmto výtkam sťažnosti slušelo uviesť:

Zákon zo dňa 28. marca 1928 č. 43 Sb. stanoví v §§ 2 a 3 podmienky, za ktorých je prípustné vyvlastnenie pozemkov k účelom stavebným a upravuje ďalej v § 5 pokračovanie, v ňomž sa zistí, sú-li tieto podmienky splnené. Podľa odst. 2 a 3 tohoto § vykoná k tomuto účelu úrad na mieste šetrenie, k nemuž pozve okrem obce a znalcov všetkých zájemníkov s pripomenutím, že k námietkam, ktoré nebudú učinené najpozdejšie pri tomto šetrení, nebude v pokračovaní prihliadnuté. Zákon prehlasuje tu tedy spôsobom, vylučujúcim jakúkoľvek pochybnosť, prísnu zásadu koncentračnú ohľadne všetkých námietok interesentov bez rozdielu — a to ať ide o námietky vo veci samej alebo o formálne námietky proti miestnemu šetreniu, — a stanoví ich preklusiu, pokiaľ neboly uplatnené najpozdejšie pri šetrení na mieste.

Sťažnosť má ovšem pravdu, že úrad I. stolice mal dbať predpisov zák. č. 43/28 z povinnosti úradnej, avšak interesent, ktorý sa komisie zúčastnil, alebo jemuž bola k tomu daná náležitým spôsobom možnosť, môže v pokračovaní inštančnom a i pred nss požiadavok splnenia tejto úradnej povinnosti uplatňovať jako svoje právo len vtedy, keď včasným vznesením príslušných námietok vo smysle § 5 odst. 3 cit. zák. najpozdejšie pri šetrení na mieste nárok na to si zachoval.

V danom prípade nevzniesli sť-lia pri miestnom šetrení, konanom dňa 9. februára 1929, ani námietku zmienenú svrchu sub I., ani neuplatňovali okolnosti zmienené svrchu sub II. Podľa toho, čo bolo svrchu vyloženo, sú tedy sť-lia so svojimi námietkami, ktoré uplatňovali až v odvolaní z vyvlastňovacieho nálezu, podľa § 5 odst. 3 zák. č. 43/28 pre-

kludovaní, a nebol tedy žal. úrad, jednajúc o odvolaní sť-ľov, povinný zabývať sa vecne tymito námietkami a nebol ani z moci úradnej povinný doplňovať pokračovanie vo smeroch, v nichž nebol k činnosti úradu daný podklad námietkami uplatňovanými včas, t. j. pri miestnom šetrení. Vyslovil-li tedy žal. úrad, že námietky uplatňované podľa správnych spisov v odvolaní, t. j. námietky, ktoré uvedené boly svrchu sub II., odmieta jako neprípustné z dôvodu, že sť-lia sú s nima prekludovaní podľa § 5 odst. 3 zák. č. 43/28, je jeho výrok v súhlase so zákonom.

Podľa horejších vývodov mohol žal. úrad i námietku odvolania, uvedenú svrchu sub I. odmietnuť jako prekludovanú a nelzä v tom, že žal. úrad neodmietol túto námietku jako prekludovanú, lež že ju zamietol jako vecne neodôvodnenú, spatrovať nejaké porušenie subj. práva sť-ľov vo smysle § 2 zák. o ss, keď sť-lia podľa toho, čo bolo svrchu uvedené, práve ani procesného nároku na meritorne vybavenie tejto námietky nemali.

Č. 10.925.

Policejní právo trestní: O předpokladech obnovy řízení podle uher. polic. trest. řádu.

(Nález ze dne 9. prosince 1933 č. 21.035.)

Věc: Emerich B. v O. proti zemskému úřadu v Užhorodě o obnovu policejního trestního řízení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

Důvody: Rozsudkem okresního úřadu jako policejního trestního soudu v Rachově z 11. března 1930 uznán byl st-l vinným přestupkem § 90 zák. čl. XXXI:1879, jehož se dopustil tím, že dne 31. října 1929 nedovoleně vykácel ve státním lese v T. 1.56 m³ měkké kulatiny a odsouzen byl k peněžité pokutě 88 Kč 75 h, v případě nedobytnosti k uzamčení na 10 dnů a k náhradě ceny dříví 71 Kč a odškodného 17 Kč 75 h. V důvodech bylo uvedeno toliko, že jeho vina byla výslechem svědků dostatečně prokázána. — Zemský úřad v Užhorodě rozhodnutím ze 30. října 1930 tento rozsudek potvrdil z důvodů v něm uvedených.

Podáním, došlým k okr. úřadu v Rachově dne 28. ledna 1931, domáhal se st-l povolení obnovy trestního řízení podle § 191 bodu 3 uher. polic. trest. řádu a zrušení rozsudku podle § 193 tohoto řádu. Svou žádost odůvodňoval tím, že byl odsouzen pro čin, který nespáchal, a to na základě výpovědi svědkyň Hafie J. a Anny L., které však podle připojených, veřejným notářem ověřených prohlášení výslovně prohlásily, že při svém výslechu u okr. úřadu neučinily výpovědi tak, jak byly protokolovány. O době a způsobu st-lem spáchaného přestupku nikým tázány nebyly, a hajnému E. nic nehlásily. Jura A. s nimi tam nebyl, nýbrž Ondřej T., a vypověděly jen tolik, že na podzim 1928 pásly dobytek svůj a st-lův, a že tehdy st-l vykácel 10—14 kusů suchých žerdí, kte-